

ด้วยภาวะเศรษฐกิจในประเทศไทยที่เริ่มชะลอตัว ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 และมีการหดตัวอย่างมากในปี พ.ศ. 2540 ส่งผลให้รัฐบาลต้องยอมรับความช่วยเหลือทางการเงินจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund : IMF) ทั้งนี้ สาเหตุของการเกิดวิกฤตเศรษฐกิจของไทยที่สำคัญประการหนึ่ง มาจากปัญหาทางด้านระบบการเงินของประเทศ โดยเฉพาะธนาคารพาณิชย์ซึ่งเป็นสถาบันการเงินที่มีบทบาทสำคัญที่สุดต่อกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจ เพราะเป็นแรงผลักดันกลไกของระบบเศรษฐกิจภายในประเทศให้เคลื่อนไหวไปตามกระแสเงินทั้งระบบที่ประเทศนั้นมีอยู่ ดังนั้น ความแข็งแกร่งและมั่นคงของธนาคารพาณิชย์เหล่านี้จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อความมั่นคงของการพัฒนาประเทศ

จากปัญหาดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงได้ทำการศึกษาว่า ปัจจัยใดที่มีส่วนสำคัญในการกำหนดความแข็งแกร่งของธนาคารพาณิชย์ และภายหลังจากการที่ภาครัฐได้ดำเนินการตามมาตรการเสริมสร้างเสถียรภาพและความมั่นคงในระบบสถาบันการเงินนั้น ความแข็งแกร่งและความมั่นคงทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ไทยได้มีการพัฒนาเพิ่มขึ้นอย่างไร ซึ่งจะทำให้ทราบถึงความสำเร็จของการดำเนินมาตรการแก้ไขปัญหาดังกล่าวของภาครัฐ และสามารถเข้าใจถึงโครงสร้างทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ไทย ทั้งนี้ เพื่อช่วยกำหนดทิศทางและมาตรการต่าง ๆ ที่จะส่งเสริมให้ระบบธนาคารพาณิชย์มีเสถียรภาพและมั่นคงยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นรากฐานสำคัญต่อการฟื้นตัวของระบบเศรษฐกิจไทยให้ผ่านพ้นวิกฤตการณ์โดยเร็วและเติบโตอย่างมั่นคงต่อไป

ในการศึกษาได้ทำการวิเคราะห์หาอัตราส่วนทางการเงิน จำนวน 26 อัตราส่วน โดยคำนวณมาจากงบแสดงฐานะการเงินของธนาคารพาณิชย์ไทยจำนวน 15 ธนาคาร ในช่วงปี พ.ศ. 2535 - 2545 ทั้งนี้ได้แบ่งอัตราส่วนทางการเงินดังกล่าว ออกเป็นการวิเคราะห์ทางด้าน

ความเพียงพอของเงินกองทุน สภาพคล่องทางการเงิน ความสามารถในการทำกำไร และการวิเคราะห์นโยบายการลงทุน และได้แบ่งกลุ่มธนาคารตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มธนาคารพาณิชย์ที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงิน คือ ธนาคารที่ปิดดำเนินการ หรือจำต้องเข้าควบกิจการ หรือดำเนินการโดยผู้ร่วมทุนอื่น จำนวน 9 ธนาคาร และกลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มธนาคารพาณิชย์ที่มีความมั่นคงทางการเงิน คือ ธนาคารที่ยังเปิดดำเนินการโดยตัวเอง จำนวน 6 ธนาคาร เพื่อนำมาวิเคราะห์ทางสถิติโดยวิธี Discriminant Analysis ทั้งนี้ ผลของศึกษาพบว่า อัตราส่วนที่มีความสามารถในการจำแนกประเภทกลุ่มธนาคารพาณิชย์ตัวอย่างที่มีความมั่นคงทางการเงินและกลุ่มธนาคารพาณิชย์ที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงินได้อย่างมีนัยสำคัญประกอบด้วย 6 อัตราส่วน โดยเรียงลำดับตามอัตราส่วนที่มีความสำคัญสูงที่สุดหรือมีอิทธิพลต่อการแบ่งกลุ่มได้ดี ได้แก่ อัตราส่วนรายได้จากการดำเนินการสุทธิต่อทุนทำการ อัตราส่วนรายได้จากดอกเบี้ยสุทธิต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินกู้ยืมทั้งหมดต่อทุนทำการ อัตราส่วนสินทรัพย์สภาพคล่องต่อสินทรัพย์รวม และอัตราส่วนกำไรสุทธิก่อนหักภาษีต่อสินทรัพย์รวม ตามลำดับ และผลของการพยากรณ์จากสมการจำแนกประเภทธนาคารพาณิชย์นั้นมีความแม่นยำในการพยากรณ์ร้อยละ 97.40 โดยเป็นความผิดพลาด Type I Error ร้อยละ 18.2 และเป็นความผิดพลาด Type II Error ร้อยละ 1.4 สำหรับค่าจุดวิกฤตที่ใช้จำแนกประเภทกลุ่มธนาคารที่ทำการศึกษาค้างนี้มีค่าเท่ากับ -1.753 ซึ่งหมายความว่า ธนาคารใดที่มีค่าดัชนีวัดความมั่นคงทางการเงินสูงกว่าค่าจุดวิกฤต -1.753 แสดงว่าธนาคารนั้นเป็นธนาคารที่มีความมั่นคงทางการเงิน แต่ถ้าหากธนาคารใดมีค่าดัชนีวัดความมั่นคงทางการเงินต่ำกว่าค่าจุดวิกฤต -1.753 แสดงว่า ธนาคารนั้นเป็นธนาคารที่ไม่มีความมั่นคงทางการเงิน

จากผลการศึกษาดังกล่าว อัตราส่วนทางการเงินที่เป็นตัวกำหนดความแข็งแกร่งและความมั่นคงของธนาคารพาณิชย์ไทยนั้น เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ความเพียงพอของเงินกองทุน สภาพคล่องทางการเงิน และความสามารถในการทำกำไร ซึ่งภาครัฐควรจะต้องให้ความสำคัญในอัตราส่วนทางการเงินประเภทดังกล่าวในการดำเนินนโยบายที่จะส่งเสริมให้กลุ่มธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ มีค่าของอัตราส่วนทางการเงินเป็นไปในทิศทางที่เหมาะสม ซึ่งจะเป็นการเสริมสร้างให้ระบบสถาบันการเงินไทยมีเสถียรภาพและมั่นคงต่อไป นอกจากนี้ค่าดัชนีวัดความมั่นคงทางการเงินที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการจำแนกประเภท ยังเป็นสัญญาณเตือนภัยให้แก่ผู้บริหารและภาครัฐที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถาบันการเงินดังกล่าวสามารถที่จะรู้ถึงสถานภาพของธนาคารพาณิชย์นั้น เพื่อที่หากว่าธนาคารพาณิชย์ใดที่มีค่าดัชนีวัดความมั่นคงซึ่งบ่งชี้ถึงความไม่มั่นคง ผู้บริหารและภาครัฐที่กำกับดูแลจะได้กำหนดนโยบายและแนวทางในการทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างทันทั่วทั้ง

ABSTRACT

TE 156045

Following the economic slowdown in 1996, and the economic recession in 1997, the government had to adopt the economic recovery program from the International Monetary Fund. One of the most important causes of the economic crisis was the failure of financial system of the country, particularly concerning Thai commercial banks, which have played a vital role in the economic development of Thailand over decades. This financial intermediary is the main mechanism of economics system for all cash flow all over the country. Thus, the security and reliability of commercial banks have been vital in the security of the development of Thai country.

Facing with such problems, this study investigates potential factors that can be employed as leading indicators of the security and reliability level of Thai commercial banks. Recognizing its importance to the economy as a whole the Thai government has launched out series of policies for enhancing the security and reliability of Thai commercial banks since the crisis in 1997. The implementation of government policies has entailed success over the past five years. From this, it is vital to all parties concern to better understand how the country can maximize the security and reliability of Thailand's commercial banks. Henceforth, The stability of financial intermediary can aid rapid recovery and a growth in the Thai economy of overcome the economic crisis.

This study adopts a financial ratios approach, with 26 relevant financial ratios in categories of capital adequacy, financial liquidity, profitability, investment policies to analyze the leading indicators of the security and reliability of Thai commercial bank. All necessary information and data are collected from the 1992-2002 financial statement of 15 Thai commercial banks. The samples are classified into 2 groups. The first group consisting of 9 Thai commercial banks which were closed down or were controlled by the foreign investors during 1998-1999. They were hypothesized of venture some financial stability is placed on. The second group represents the banks which were on the going concern by themselves. They are 6 Thai commercial banks which have been assumed to have financial stability. By employing discriminant analysis statistical techniques, the result indicates that the six financial ratios can significantly discriminate between stable financial commercial banks and unstable financial commercial banks; in accordance with significant, the six ratios are net current operating income to net worth ratios, net interest income to total asset ratios, income tax to total asset ratios, total borrowings to net worth ratios, liquidity asset to total assets ratios and net profit before tax to total assets ratios. The forecasting accuracy is 97.40 percent in which Type I Error and Type II Error are 18.2 and 1.4 percent, respectively. The critical point of -1.753 in discriminant analysis implies that the Thai commercial banks with stability index less than -1.753 are accounted as unstable financial, and vis versa.

The study also reveals that there exists the close link between the security and reliability of Thai commercial banks and their liquidity and profitability. The outcomes of the study on the influential financial ratio above mentioned could be used as policy guideline and crucial factors in formulating an appropriate measure for the enhancement of Thai financial institutions' stability. Above all, they also could be utilized as warning indicators for policy makers or financial and fiscal agencies in monitoring the stability of Thai financial system.